

[Glønborg]

forbeholder vi os ret til at gøre, når som helst vi bliver bedt om det.

Formanden:

Hr. Jimmy Stahr en kort bemærkning, og derefter går vi tilbage til dem, der har bedt om ordet i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):

Jeg skal som gammel dansklærer sige, at Kristeligt Folkepartis ordførers definition af hykleri var helt korrekt.

Ingerlise Koefoed (SF):

I SF mener vi også, at de, der vil spille, skal have lov til det, selv om vi synes, at de fleste af de mennesker, der spiller, får urimelig lidt ud af de penge, de investerer i spil, men det må være deres egen sag.

Men vi synes nok, det er et spørgsmål, om man skal have et statslotto som det, man foreslår her i dag, og vi synes især, det er et spørgsmål, hvis man skal have et statslotto, om penge skal anvendes lige præcis på den måde, som det er foreslået her.

Man kan sige, det er et held, at der er en hel del danskere, som har valgt at spille lotto i udlandet, for ellers havde de fleste af partierne her manglet en øjensynlig meget væsentlig argumentation for, at de går ind for dette forslag.

Når jeg siger noget her, gør jeg det, fordi det er rent teknisk er et skatteforslag, men rent praktisk et kulturforslag. Det er et forslag, der vil støtte den del af kulturen, som er idrætten, og som hviler ressourcemæssigt under Kulturministeriet og Undervisningsministeriet.

Der er udført et meget stort arbejde og sådan set også en meget dygtig pression fra idrætsorganisationerne i forbindelse med dette forslag, og det vil jeg da ikke bebrejde dem, for enhver organisation – også de faglige organisationer – har selvfølgelig en pligt til at arbejde for sine ideer og prøve at fremme dem så meget som muligt.

Men jeg synes alligevel, at man må have lov til at spørge sig selv, om det nu også er helt rimeligt, at regeringen nærmest helt råt sluger den fordeling, der er foreslået af organisationerne, bevares, også af de humanitære organisationer. Men som hr. Bjørn Poulsen sagde, har

de vel i sidste ende ikke haft anden mulighed end at acceptere dette her.

Jeg vil altså stille mig tvivlende over for, om man nu også med det forslag, vi har liggende for os her, har sikret sig, at pengene bliver brugt på den rigtige måde. Der står, at de fortrinsvis skal gå til fremme af breddeidrætten, ungdomsorganisationsarbejdet og kulturarbejdet, men det, man kan læse ud af det, er trods alt, at det først og fremmest er de store idrætsorganisationer, der får rådighed over pengene. Jeg vil meget gerne her uden at ville mistænkeliggøre nogen spørge, om man nu er sikker på, at en del af pengene ikke kommer til at gå til en udbygning af et bureaukrati, som hverken idrætsorganisationerne, idrætsdyrkerne eller vi andre kan være tjent med.

Fordelingen ligger fast efter forslaget, uanset om der er få eller mange penge, og derfor kunne hr. Helge Sander godt i dag have sagt, om han var sikker på, at den fordelingsnøgle, man har foreslået, bl.a. med hensyn til, hvor meget de humanitære organisationer skal have, nu også var den rigtige. Man kan godt vurdere sådan noget, selv om man ikke ved, hvor mange eller hvor få penge der kommer ind.

Vi synes, at der med dette forslag skulle have været langt mere sikkerhed for, at man virkelig ville støtte breddeidrætten, og især, at der både af de 7 pct. af pengene, der går til Kulturministeriet, og også af de penge, som går til idrætsorganisationerne, kunne blive virkelig støtte til aktiviteter ude i lokalområderne, aktiviteter, som folk selv har ønsket og har ansøgt om at få i gang.

Vi synes også, at der skulle være flere frie penge i dette her, sådan at man også kunne støtte den ikkeorganiserede idræt med udbygning af de faciliteter, som man har brug for ude i kommunerne, specielt ude i de små dele af kommunerne, hvor børn kan lege, hvor børn og voksne kan dyrke idræt sammen, og hvor man i det hele taget kan udfolde sig uden for foreringsregi i nogle gode rammer og med nogle gode muligheder.

Derudover vil jeg gerne udstøde et hjertesuk her. Jeg kan ikke forstå, hvorfor det for de fleste partier synes så rimeligt, at man skal bruge 200, 300 mio. kr. om året, eller hvor meget det nu bliver, fortrinsvis til idræt, mens vi altid skal have en forfærdelig masse besvær, når vi foreslår, at man f.eks. skulle give et par millioner kroner til